

Så jeg vil opfordre hr. Kim Behnke til, hvis ikke statsministeren har andre tanker, at fremsætte forslaget i starten af næste samling, og så kan vi i fællesskab prøve at gennemgå det.

Men vi kan altså ikke støtte forslaget, som det er.

Helge Adam Møller (KF):

Vi kan ikke støtte forslaget, sluttede Venstres ordfører. Det kan Det Konservative Folkeparti nok heller ikke. Men det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at der er nogle lovforslag, der er anderledes, sjovere, mere underholdende og inspirerende for den sags skyld også at læse end andre, og det har lovforslag nr. L 175 bestemt været.

Og jeg synes ikke, at Frihed 2000 skal have utak for det kolossale arbejde, man har lagt i lovforslaget, tværtimod. Man konstaterer også i bemærkningerne, og det er i 8. afsnit, at man »ikke må betragte dette forslag som en klassisk politisk markering«.

Det gør nu ikke noget efter min opfattelse, for det er jo en god og en flot og en fornem markering, og det er i hvert fald en markering, som Det Konservative Folkeparti helt kan tilslutte sig, og alt, hvad vi kan gøre for at forenkle, for at afbureaukratisere, for at afskaffe overflødige regler, er et ønske, vi selvfølgelig helt kan tilslutte os.

Men vi har jo også bemærket, hvad justitsministeren sagde i sin tale her for lidt siden. Det var noget med, at nogle af de love og retsfor skrifter, der står nævnt i lovforslaget, ville det være forkert eller uhensigtsmæssigt at afskaffe. For andres vedkommende ville det være unødvendigt. I nogle tilfælde, og jeg forstår i ikke så få tilfælde, ville det være forbundet med nogle ganske, for ikke at sige meget, store ressourcemæssige omkostninger.

Ministeren nævnte også, at det ikke ville få nogen nævneværdig indflydelse på borgernes hverdag. Det er vel i virkeligheden det, som overordnet står tilbage, i hvert fald som en hovedoverskrift, når man har læst lovforslaget.

Hvis jeg bare kigger på side 1 og tager § 4 og § 6, vil jeg se, at de begge to har noget med militærvæsen, med forsvaret, at gøre. Nu har jeg været soldat i 38 år og formand for Forsvarsudvalget det sidste år, og på trods af at jeg har beskæftiget mig rimelig meget med det, så opdager jeg altså nu, at der eksisterer noget, der hedder Krigs-Rets Instruction ang. Krigen til Lands af

9. marts 1683, og den vil man godt have ophævet.

Jeg vil sige: Ja, lad os dog for guds skyld ophæve den. Men hvis det kræver en hel bunke arbejde og et nyt lovforslag osv., så vil jeg sige: Hvorfor skulle vi dog det? Når jeg, som har været i forsvaret hele mit liv, aldrig nogen sinde har opdaget, at den instruktion var der, hvorfor så det?

Det tilsvarende gælder § 6, hvor det er noget med, at Kong Frederik Femtes Sø-Krigs-Artikels-Brev af 8. januar 1752 ophæves. Nu har jeg været kampsvømmer og uddannet i Søværnets Frømandskorps. Jeg kender ikke den der søkrigsartikelserie, og mig bekendt findes der ikke en eneste flådeofficer, der aner noget om den. Den har altså ingen betydning.

Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi under udvalgsbehandlingen, hvad enten det er før eller efter sommerferien, prøver på at finde ud af, om arbejdet med at afskaffe og forenkle i virkeligheden er mere bureaukratisk end at lade det blive stående, for så er det ikke hensigtsmæssigt.

Med disse ord vil vi alligevel gå ind i en konstruktiv og en positiv udvalgsbehandling.

Aage Frandsen (SF):

Når vi i Folketinget behandler genfremsættelser eller delvise genfremsættelser, så kan man måske nok somme tider have det sådan, at ens første reaktion er: Åh, nu igen! – specielt hvis det er tredje og fjerde gang, som vi også somme tider ser, men det er jo folketingsmedlemmernes frie ret at fremsætte deres forslag ikke bare én gang og heller ikke bare to gange, men også mange gange.

Når det drejer sig om det her lovforslag, så har vi jo en helt anden tilgang til det, for så tænker vi jo, at her er et lovforslag, som er helt anderledes end andre. Det er spændende, det er oplysende, man bliver klogere af at læse det.

Det er ikke sikkert, vi skal vedtage det, og vi skal i hvert fald ikke vedtage det, sådan som det ligger, så man sletter det hele, for vi ved ikke, hvad der sker, hvis vi vedtager det, som det ligger. Sådan har vi det i hvert fald.

Det, man kan sige om mange af de her bestemmelser, er, at i nogle tilfælde gælder bestemmelserne ikke mere, og så kan man sige, at det måske ikke betyder noget, men at det bare er lidt uordentligt, at man har nogle bestemmelser, som ikke gælder mere, og som ingen betydning har mere. I andre tilfælde, og det er måske mere